

MATEJ KREJCI, 9.A
25 MENDELOVA 530, P4
Gambelmez

Dopis

Ahoj Matěji,

nevím jak začít, protože v dnešní době, kdy lidé mezi sebou komunikují pomocí všech možných prostředků, píše vlastně první dopis od dob, kdy jsem na prvním stupni psával z tábora a není to zrovna lehké, protože ti chci sdělit to, co možná nechceš zrovna slyšet. Já vím, že pokud bych s tebou mluvil z očí do očí, nebo bych ti zavolał mobilem, určitě bys mne neposlouchal, či, jak je tvým zvykem, poslal bys mne do ...

Matěji, netuším, co je momentálně s tebou. Venku jsi nebyl už ani nepamatuji a ve škole se objevuješ méně a méně. O víkendu jsem se u vás zastavil a zvonil a ty jsi mi přes dveře jen řekl, ať jdu pryč, že nemáš čas, protože sis koupil novou hru.

Zdá se mi to, nebo jsi opravdu TOMU propadl a už zase TO nemáš pod kontrolou? Jako kdysi se ti to vymklo? Víš dobře, že to není tak dávno, kdy jsi měl problémy a spěchal jsi domů na počítač. Když se mi podařilo tě dostat alespoň na jednu hodinu ven, přišel si s tabletem a hrál si. Já si přitom bláhově myslel, že si budeme kopat s míčem. Když toho měli nakonec dost i tvoji rodiče, odpojili ti internet a zabavili všechny prostředky, abys opustil virtuální síť. Vzpomeň si, jak se to okamžitě projevílo na tvém chování. Začal jsi být agresivní, ospalý, měl jsi problémy s mluvením, stále jsi opakoval, že musíš udělat další ^{zvl} ~~oči~~ ^{čty} a podobně. Teprve po několika měsících se s tebou dalo opět mluvit a dokonce jsem se dočkal dne, kdy jsi sám přišel, abychom si zahráli fotbal.

Bohužel mám obavy, že jsi do toho všeho spadl zpátky, protože tví rodiče přestali být důslední a zrušili všechny zákazy ohledně počítače. Sám jsem tě zahlédl o přestávce s tabletem. Napadlo mne proto, že v TOM zase lítáš.

Rád bych něco udělal, ale obávám se, že ta tvoje závislost je mnohem silnější, než si kdo myslí. Nejjednodušší by bylo promluvit s i s rodiči, ale ty jsou tak zaneprázdnění, že si ničeho ani nevšimli. Navíc se s nimi pořád hádáš, takže za nimi jistě nepůjdeš.

Máš- li alespoň trochu rozumu, uvědom si to sám. Dej mi vědět, já kdykoli rád zajdu a můžeme vyrazit ven na hřiště, na kolo, nebo jen tak.

Vím, že nejdříve můj dopis ani nedočteš, ale snad jej nevyhodíš a časem jej přečteš celý. Snad si potom uvědomíš, že jsem vážně kámoš, a že nebe je modrý a život je fajn.

Ahoj tvůj stále nejlepší kámo